

i Virkeligheden den Tanke, det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) i sin Tid har udkastet, som har vundet Flertal i Landstinget, og som forhaabentlig vil vinde det ogsaa her. Jeg synes, det ærede Medlem fra Storeheddinge skulde tænke paa, at han ogsaa faar en lille Fjer i Hatten ved denne Lejlighed, idet Hallsvej bliver eksproprieret — hans Kongstanke. Det ærede Medlem sagde før en Ting, som heller ikke passede. Han sagde, at der i Fjor var talt om, at det var idiotisk at ekspropriere Hallsvej. Det var mig, som han sigtede til. Det var mig, som anførte, at en af Jernbanens højeste sagkyndige havde sagt — ganske vist ikke om Ekspropriationen af Hallsvej, men om Bevarelsen af hele Banegaarden paa den nuværende Plads —, at det var en idiotisk Tanke, saa det ærede Medlem har ikke Ret i, at nogen her i Tinget har paaستاaet, at det vilde være idiotisk at udvide den nuværende Banegaard ved at ekspropriere Hallsvej. Det, jeg i Fjor sagde med Hensyn til Ekspropriation af Hallsvej, var, at det vilde blive en meget dyr Ekspropriation, og det Udtryk staaer jeg ved endnu. Det ærede Medlem ved lige saa vel som jeg, at Ekspropriationen vil koste omtrent 1 Mill. Kr., og dertil kommer yderligere det store Bidrag, Aarhus Kommune bringer ved gratis at afstaa sine Grunde ved Hallsvej.

Men jeg skal ikke forlænge Diskussionen om denne Sag, fordi jeg mener, den maa være uddebatteret. Jeg havde helst set, at der ikke blev nedsat Udvalg, fordi jeg mener, at Lovforslaget foreligger saa belyst og gennemdebatteret, at det høje Ting meget vel kunde tage Stilling til det uden Udvalg. Da der imidlertid fra anden Side ønskes Udvalg, skal jeg ikke stemme imod Nedsættelse af Udvalg. Men hvis nu et eller andet æret Medlem trods kønne Ord om snarest muligt at faa en Løsning af Banegaardsspørgsmaalet i Aarhus medvirker til at forhale Sagens Afgørelse, paadrager han sig et Ansvar, som det vistnok vil blive tungt for vedkommende at bære i det lange Løb.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Den Behandling, som det foreliggende Lovforslag nu har faaet her i Folketinget, viser afgjort i Retning af, at Lovforslaget, som det nu foreligger, kan blive gennemført og vil blive gennemført. Det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) beklagede, at Behandlingen af Lovforslaget havde ført

til et Resultat, som i Modsætning til det Hammerichske Forslag ikke aabnede noget Fremtidsperspektiv. Det forekommer mig, at det ærede Medlem paa dette Punkt har decideret Uret, det forekommer mig, at det Perspektiv, som det foreliggende Lovforslags Gennemførelse aabner, er nøjagtigt af samme Beskaffenhed som det, det Hammerichske Forslag opruller, men der er naturligvis den afgørende Forskel paa de to Planer; at det ene kræver som nødvendig Konsekvens Gennemførelsen af den fremtidige Linieføring, som det ærede Medlem er en Tilhænger af, medens det andet tillader at tage Stilling til dette Spørgsmaal paa et senere Tidspunkt. Dette forekommer mig at være en Fordel ved det nu foreliggende Projekt, men det glædede mig meget at høre det ærede Medlem erkende, at Sagen er afgjort. Og naar det ærede Medlem har den Erkendelse, en Erkendelse, der jo i øvrigt, saa vidt jeg forstod, deles af samtlige ærede Talere i denne Sal, har jeg ganske vist noget svært ved at se Nyttens af en fortsat Behandling af Sagen i et Udvalg. Men jeg erkender, at det selvfølgelig ikke tilkommer mig at gøre Forsøg paa at modarbejde en saadan Udvalgsbehandling, hvorimod det nok maa være mig tilladt at advare mod den Fare, som altid ligger i en Udvalgsbehandling, at man kommer saa langt ind paa Detailundersøgelser, at Sagens videre Gang derved forsinkes. Thi der er jo, som Stillingen synes at være i Dag, megen Mulighed, megen Sandsynlighed for, at man kunde gennemføre denne Sag indenfor den ordinære Del af Rigsdagssamlingens Varighed; men der hører paa den anden Side ikke meget til, at man kommer udover dette Tidspunkt, og saa vil Forslagets Skæbne være ret tvivlsom.

Det ærede Medlem fra Frederikshavn pegede paa, at jeg i Fjor havde sagt, at jeg ikke kunde nøjes med Vedtagelsen af en Godsbanegaard alene, men at det skulde være en fuldt færdig Plan, jeg skulde kunne slutte mig til, og sagde saa, at dette kan ikke siges om Lovforslaget, som det nu foreligger. Deri synes jeg, det ærede Medlem har afgjort Uret. Grunden til, at jeg ikke kunde slutte mig til et i Fjor foreliggende Forslag om Anlæg af en Godsbanegaard alene, var, at Godsbanegaarden ikke var et Led i en endelig Plan, men kun afgjorde dette Spørgsmaal for sig. Det Vilkaar, jeg maatte stille, var, at Anlægget af en Godsbanegaard alene maatte være et Led i en endelig Plan, og dette er virkelig Tilfældet